

Dopis od preláta (září 2011)

Prelát mluví ve svém dopise o Abrahámovi, otci víry, a zdůrazňuje jeho věrnost, přátelství a styk s Bohem a starost o druhé.

18.09.2011

Milovaní, ať Ježíš chrání mé dcery a syny!

Zatímco vám píšu, vybavují se mi obrazy Benedikta XVI. a tisíců mladých lidí, kteří přijali pozvání nástupce svatého Petra a zúčastnili

se Světového dne mládeže. Každý z nás se na přípravě této události podílel svou modlitbou, přesvědčen, že mnoho lidí tak či onak uslyší hlas našeho Pána, který je pozývá, aby ho následovali. Pokračujme nyní, když ony dny uplynuly, v modlitbě, aby se předsevzetí žít pevnější a apoštolštější křesťanský život naplnila v těch z nás, kdo slyšeli a rozjímali o slovech Svatého otce.

Vyzývám vás, abyste tento měsíc rozjímali nad slovy, která papež na generální audienci pronesl o patriarchu Abrahámovi (našemu otci ve víře, jak jej nazývá liturgie¹), a jimiž zdůraznil jeho neustálou věrnost při plnění Božích příkazů.

V Abrahámově životě vyčnívá jeho pozorné naslouchání Božímu slovu. Od okamžiku kdy opustil svou rodinu a rodný kraj a zanechal falešných božstev, aby sloužil živému Bohu, byl jeho život hluboce poznamenán

důvěřivým odevzdáním se Bohu,
jenž se mu zjevil. Také my máme k
Písmu svatému přistupovat s
dychtivostí slyšet Boží hlas. Jak to
papež řekl před několika měsíci:

**Žádám vás ... abyste se blíže
seznámili s Biblí, kterou doufám
máte ve svých domovech, abyste
poznali překrásné dějiny vztahu
mezi Bohem a člověkem, mezi
Bohem, který s námi mluví, a
člověkem, který odpovídá,
člověkem, který se modlí.2**

Náš zakladatel přinášel obdobnou
radu: číst každý den pasáž z Nového
zákona a snažit se učinit toto čtení
rozmýšlivým a kontemplativním,
čtením v první osobě, abychom
využívali světla Utěšitele. **Čtěte
Písmo svaté. Přemýšlejte o
jednotlivých událostech ze života
našeho Pána, o jeho učení. Zvláště
se zaměřte na rady a připomínky,
kterými připravoval hrstku mužů
na to, aby se stali jeho apoštoly,**

jeho posly do všech končin země.³

Jak dobře víte, do svého diáře si zapsal několik textů z Písma svatého, které si opakovaně četl a o nichž rozjímal. Jeho osobní zkušenost jej přivedla k této myšlence v Brázdě: **Číst si každý den několik minut z Nového zákona, jak jsem ti radil – aby ses vložil do každé scény a účastnil se jí jako další postava –, je nutné k tomu, abys ztělesnil, abys »plnil« evangelium ve svém životě a napomáhal, aby »se naplnilo«.**⁴

Ale vraťme se k Abrahámovu příběhu. Víra jej vedla k pozornému naslouchání Pánovým slovům a jejich uvádění do praxe. Postupem času poznal Boha natolik dobře, že když Písmo svaté mluví o jeho velebnosti, nazývá jej *přítelem Boha*.⁵ Také Ježíš dává svým apoštolům tento přídomek: *Nazval jsem vás přáteli, protože vám jsem oznámil všechno, co jsem slyšel od svého Otce.*

6 A toto opakuje v průběhu dne každému z nás - ne jen jednou, ale mnohokrát!

Přítel svému příteli otevírá své srdce. Říká mu, co jej trápí, čeho doufá dosáhnout, co mu působí radost. Tento důvěrný vztah s Bohem roste modlitbou. Příběh Abraháma je zde velmi příznačný. Vzpomeňte si, jak když se Pán rozhodne pro množství jejich hříchů potrestat obyvatele Sodomy a Gomory, nejprve o tom zpraví svého přítele. Mám *skrýt před Abrahámem, co hodlám učinit? Vždyť Abrahám se stane velkým a mocným národem a všechny národy země si jím budou žehnat.*⁷ Svatý otec poznamenává: **Zde přichází Abrahám se svou přímluvnou modlitbou... Pán si skrze Abraháma přeje přivést lidstvo zpět k víře, poslušnosti a spravedlnosti. A tento přítel Boha se, když vidí stav a potřebnost světa, modlí za ty, kteří mají být**

potrestáni, a prosí za jejich záchranu.8

Je velice dojemné i útěšné číst tuto pasáž Písma, v níž se člověk s vědomím, že je Božím přítelem, odvažuje v jistém slova smyslu postavit Nejvyššímu, a svou modlitbou plnou důvěry prosí o obrácení hříšníků. *Zahubíš skutečně spravedlivého s hříšníkem? Možná je v tom městě padesát spravedlivých. Opravdu je zahubíš a neodpustíš městu pro padesát spravedlivých, kteří v něm bydlí? Taková věc ti ani nepřijde na mysl, abys usmrtil spravedlivého s hříšníkem, aby se tak spravedlivému dařilo stejně jako hříšníkovi! To ti ani nepřijde na mysl.*

9

Pán vyslyšel Abrahámovu prosbu. Patriarcha se nicméně obával, že by se ve městě nemuselo nalézt ani padesát spravedlivých, a tak snižoval číslo, dokud nedosáhl deseti: „Ať se

*můj Pán nehněvá, promluvím už
naposled: snad se jich najde deset,“ a
On odpověděl: „Nezničím kvůli
deseti.“*¹⁰ Víme, že nakonec (a je
bolestné vidět, jak tvrdá byla jejich
srdce) byly Sodoma a Gomora
zničeny. Nenalezl se ani tak malý
počet mužů, kteří by je uchránili od
trestu.

Jak důležitá je modlitba za sebe
navzájem! Více než výsledek vidíme
v této pasáži velikost Božího
milosrdenství. Papež řekl: **Abrahám
se svou modlitbou nedovolává
pouhé kompenzační formy
spravedlnosti, ale spíše spásného
zásahu, který, s ohledem na
nevinné, osvobodí od viny
prostřednictvím odpuštění i zlé.**¹¹
Dnes, stejně jako v minulosti, je Bůh
připraven poslouchat prosby svých
přátel a proměňovat srdce. Ale každý
z nás se musí více modlit, aby se duše
navrátily k přátelství s Bohem. A
abychom se ani my od něho

nevzdálili. Jak říkal sv. Josemaría, problém je, **že se modlí málo lidí. A ti z nás, kdo se modlí, se modlí málo.**

Musíme se neustále a intenzivně modlit za potřeby Církve, duší, celého světa. Čiňme tak s vírou, pokorou a vytrvalostí. Měli bychom si připomínat Boží slib daný Davidovi, potomku Abraháma: *fui tecum in omnibus, ubicumque ambulasti*,¹² byl jsem s tebou všude, kam jsi šel. Tato slova našeho Otce hluboce zasáhla, neboť v nich viděl jistotu, že Bůh je svým dětem vždy nablízku.

Davidovi určené mesiášské proroctví pokračuje těmito slovy: *A až se tvé dny naplní a ty budeš uložen se svými otci, zachovám po tobě rod vzešlý z tvých útrob a já navždy upevním jeho královský trůn... Tvůj dům a tvá královská moc přede mnou potrvají navždy, tvůj trůn bude navždy*

*upevněn.*¹³ Tento slib se naplnil v Ježíši Kristu a nadále se naplňuje v Církvi. Při jedné příležitosti (před osmdesáti lety) jej sv. Josemaría pochopil i jako odkaz na Dílo, živou součást Mystického Těla. Intenzivně se tehdy modlil před svatostánkem, když mu Bůh vnuknul tato slova liturgie. Náš Zakladatel si ve svých duchovních poznámkách zapsal:

Takto znějí slova Písma, která jsem našel na svých rtech: Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in aeternum. Byl jsem s tebou všude, kam jsi šel, tvůj trůn bude navždy upevněn. (2 Sam 7:9, 16) Zamyslel jsem se nad smyslem věty a pomalu si ji opakoval. A potom, když jsem si včera odpoledne a dnes tato slova znovu přečetl ... pochopil jsem, že mi Kristus-Ježíš dává k naší útěše na srozuměnou, že „Boží Dílo s Ním bude všude a navždy upevní panování Ježíše Krista“.¹⁴

Uvědomme si tedy hlouběji, že vy i já musíme být s naším Pánem, odpovídat na volání jeho milosti. Ačkoli každý z nás může mít malou cenu, a být si toho vědom, náš Bůh Otec se o nás, společně s ostatními věřícími v Církvi, chce opírat, aby své milosrdenství přinesl celému lidstvu. Chce nás zachránit od našich hříchů (pravé příčiny všeho zla), ale respektuje svobodu svých stvoření. Stejně jako tomu bylo u oněch měst, za něž Abrahám prosil, je od lidí vyžadována minimální odezva: **aby se zlo změnilo v dobro, nenávisť v lásku, pomsta v odpuštění... ve městě musí být spravedliví a Abrahám neustále opakuje: snad se jich najde pouze...15** Papež zdůrazňuje, že tam uprostřed trpké reality, musí být semínko dobra, které léčí a vrací k životu. To je slovo, které je určeno i pro nás. Aby se v našich městech mohla nacházet semínka dobra. Abychom udělali vše, co je v našich

**silách, aby nebylo pouze deset
spravedlivých, aby naše města
skutečně žila a přežila a abychom
se zachránili před vnitřní hořkostí,
jíž je nepřítomnost Boha.16**

Uvědomujeme si, že naše důvěrné
rozhovory s Bohem hrají důležitou
roli při realizaci božského plánu
spásy? Bůh počítá s naším osobním
bojem, s vaší a mou modlitbou, aby
duším seslal hojné milosti.

Nenechme se odradit zdánlivě velkou
silou zla! Aby zachránil město, hledal
v Jeruzalémě prorok Jeremiáš Božím
jménem jediného spravedlivého:

*Probíhejte ulicemi Jeruzaléma, jen se
dívejte, poptejte se, hledejte na
náměstích, najdete-li muže, někoho,
kdo žije podle práva, kdo vyhledává
pravdu: pak tomu městu odpustím.17*

Situace se po Vtělení Slova radikálně
změnila. Nyní už nemůže nedostatek
spravedlivých narušit účinek Božího
milosrdenství, neboť onen
Spravedlivý existuje: je to Ježíš, vítěz

nad hříchem a smrtí, který si v nebi zachovává svou lidskou podstatu, kterou přijal a *stále žije, aby se [za nás] přimlouval*.¹⁸ Nikdy by tak neměli chybět ti, kdo uprostřed světa a těsně spojeni s Ježíšem Kristem neustále pozvedají své modlitby k nebi. A pak, jak říká Svatý otec, **bude vyslyšena modlitba každého, každá naše přímluva bude plně vyslyšena**.¹⁹

Kolikrát jsem z úst našeho Otce slyšel výkřik: **Víru, děti moje, víru!** Neboť vše se dá napravit, pokud své modlitby sjednotíme s prosbami, které Kristus pozvedá k svému Otci ve mši svaté, oběti nekonečně průrazné účinnosti. Křesťané takto jednali vždy, především v časech mimořádných protivenství. Přečtěme si znovu tu část ze Skutků apoštolů, která připomíná Petrovo uvěznění v Jeruzalémě.²⁰ Sv. Josemaría nad touto scénou rozvažoval v jednom ze svých rozjímání, v měsících

náboženského pronásledování ve Španělsku v roce 1937. Jeho slova, určená malé skupince lidí, kteří se s ním skrývali, jsou stále aktuální, neboť překonávají historické okolnosti a poukazují na něco, co je trvalé.

Při rozjímání o této scéně vznesl sv. Josemaría otázku: **Jak mohli první křesťané bránit svého prvního papeže? Většina z nich neměla žádný společenský vliv, a ti, kteří nějaký měli, jej nemohli uplatnit. Ale sv. Lukáš zaznamenává jednání našich prvních bratrů a sester ve víře: oratio autem fiebat sine intermissione (Sk 12:05). Církevní obec se však naléhavě za něho modlila. Celá Církev, s pažemi pozvednutými v modlitbě, volala k Bohu. A jaké byly výsledky? Objevil se anděl Páně a strčil Petra do boku: surge, velociter (Sk 12:7), rychle vstaň, opásej se a obuj si opánky. Řetězy mu spadly, brána**

**vězení se otevřela, a princ apoštolů
vyšel na svobodu.21**

Rád bych, aby nás tato slova našeho
Zakladatele pobízela k důvěryplné
modlitbě za Církev, za papeže, za
všechny duše! V časech našeho
rozjímání před svatostánkem
mluvme s naším Pánem o našich
přátelích, příbuzných, známých a
žádejme jej o vše, co potřebují.
Konejme naše apoštolské plány s
Ježíšem a v těsné blízkosti Ježíše,
neboť tehdy budou plodné: od
každodenních iniciativ, snad
zdánlivě malých (a

nic není malé, jedná-li se o duchovní
dobro duší), po rozsáhlejší plány,
které se ve společnosti snaží obnovit
její křesťanskou podstatu. Řídme se
opět radou sv. Josemaríi: **Před
rozhovorem s dušemi o Bohu,
mluvme o duších s Bohem.** Modlíte
se denně za lidi, s nimiž se setkáváte?
Snažíte se navazovat nová přátelství

a častěji se stýkat s těmi, kteří již vašimi přáteli jsou? Modleme se především za papežovu cestu do Německa ve dnech 22. až 25. tohoto měsíce.

Navracejíce se k úvahám z úvodu tohoto dopisu, trvám na tom, že je nutné svěřit našemu Pánu plody všech činností, které se v těchto měsících uskutečnily po celém světě. Trvám na tom: především se po madridských dnech modleme za kontinuitu v apoštolské práci s mladými lidmi, aby se mnoho mladých mužů a žen na celém světě rozhodlo těsně následovat Ježíše Krista. Svěřme tyto touhy Panně Marii a využívejme přitom mariánských svátků, které zdobí měsíc září. A společně s ní nezapomínejme být blízko Ježíšova kříže, při mši svaté a po celý den. Tak se touha po svatosti a apoštolátu, kterou chceme zasít v srdcích, stane skutečností.

Utíkejme se také pod přímluvu našeho milovaného dona Álvara, který tak věrně provedl *střídání stráží*. Nedokážete si představit, kolik lidí, někteří z nich ve vysokých postaveních, se mnou mluvilo o slovech našeho Otce: **až já budu pryč, nenastane v Díle žádné zemětřesení**. Tak se, díky Bohu, také stalo, díky odevzdanosti jeho první nástupce. S nezaměnitelným pokojem, který jej charakterizoval.

Kvůli mé cestě do Afriky jsem se vydal do Francie, kde se nachází jedna ze dvou leteckých společností s přímými lety do Pobřeží slonoviny a Konga. Zůstal jsem tam několik týdnů. Jak si jistě dokážete představit, v Paříži jsme se, vzpomínajíce na našeho Otce a nejdražšího dona Álvara, šli pomodlit do chrámu Zázračné medaile, doprovázeni jako vždy, Bohu díky, každým z vás. A také, jako vždy, jsem cítil radost z toho, být „Doma“. Strávil

jsem několik týdnů v Couvrelles, kde jsem si připomněl návštěvy sv. Josemaríi a jeho prvního nástupce v tomto vzdělávacím centru. Spojil jsem se s jejich úmysly, aby náš Pán i nadále žehnal apoštolské práci v tomto regionu a ve všech regionech, neboť naše počty se musí znásobit 500, protože mnoho nových zemí naléhá na náš příchod. Vzdávám Bohu mnohé díky za to, že jsem mohl strávit čas s vašimi francouzskými sestrami a bratry, a říkám mu, že všude potřebujeme mnoho nových rukou.

Brzy začneme dílo na Srí Lance: Necítíte hlad spolupracovat, každý z vás ze svého místa, na této setbě pokoje a radosti na celém světě?

S láskou Vám žehná,

Váš Otec

+ Javier

Pamplona, 1. září 2011

[1] *Římský misál*, První eucharistická modlitba.

[2] Benedikt XVI., *Promluva na generální audienci*, 18. května 2011.

[3] Sv. Josemaría, *Boží přátelé*, č. 172.

[4] Sv. Josemaría, *Brázda*, č. 672.

[5] Srov. 2 *Kro* 20:7; *Iz* 41:8; *Deut* 3:35.

[6] *Jan* 15:15.

[7] *Gen* 18:17-18.

[8] Benedikt XVI., *Promluva na generální audienci*, 18. května 2011.

[9] Benedikt XVI., *Promluva na generální audienci*, 18. května 2011.

[10] 2 *Sam* 7:9.

[11] *Ibid.*, 7:12, 16.

[12] Sv. Josemaría, *Soukromé poznámky*, č. 273 (8. září 1931). Srov. Andres Vazquez de Prada, *Zakladatel Opus Dei*, díl. 1, s. 292.

[13] *Gen* 18: 23-25.

[14] *Ibid.*, 32.

[15] Benedikt XVI., *Promluva na generální audienci*, 18. května 2011.

[16] *Ibid.*

[17] *Jer* 5:1.

[18] *Žid* 7:25.

[19] Benedikt XVI., *Promluva na generální audienci*, 18. května 2011.

[20] Srov. *Sk* 12: 1-19.

[21] Sv. Josemaría, *Poznámky z rozjímání*, 24. června 1937.

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/dopis-
od-prelata-zari-2011/](https://opusdei.org/cs-cz/article/dopis-od-prelata-zari-2011/) (28.02.2026)